

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy Lío w kolorach żółtym i czarnym – zgłoszenie nr 17 225 939

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2021 r. w sprawie R 1220/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz w konsekwencji decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 28 kwietnia 2020 r. (decyzja o unieważnieniu prawa do znaku nr 000025781 C);
- oddalenie wniosku o unieważnienia prawa do znaku i utrzymanie w mocy rejestracji znaku towarowego nr 17 225 939.
- obciążenie EUIPO i Nube SL kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2021 r. – RTE / ACER

(Sprawa T-472/21)

(2021/C 382/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RTE Réseau de transport de l'électricité (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokat M. Lewitt, B. Byrne, Solicitor, i adwokat D. Vasbeck)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji A-001–2021 (wersja skonsolidowana) wydanej w dniu 28 maja 2021 r. przez komisję odwoławczą pozwanej w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej (zwanej dalej „decyzją”), utrzymującej w mocy decyzję pozwanej 30/2020 z dnia 30 listopada 2020 r.;
- uwzględnienie żądań skarżącej zawartych w odwołaniu wniesionym przez nią do komisji odwoławczej pozwanej oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że decyzja jest obarczona naruszeniem prawa, ponieważ utrzymując w mocy decyzję pozwaną 30/2020 z dnia 30 listopada 2020 r., komisja odwoławcza pozwanej niezgodnie z prawem rozszerzyła zakres stosowania art. 16 ust. 13 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej⁽¹⁾ a także art. 74 rozporządzenia CACM⁽²⁾ i naruszyła podstawową zasadę przyznania ustanowioną w art. 5 ust. 2 TUE.

2. Zarzut drugi dotyczy tego, że decyzja jest obciążona naruszeniem prawa, ponieważ komisja odwoławcza pozwanej dokonała błędnej wykładni właściwych ram prawnych i niewłaściwie zastosowała parametry wymagane dla przyjęcia wspólnej metodologii podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych dla regionu wyznaczenia zdolności przesyłowych Core.
3. Zarzut trzeci dotyczy tego, że decyzja narusza zasadę dobrej administracji i obowiązek uzasadnienia oraz nie spełnia obowiązków prawnych spoczywających na komisji odwoławczej pozwanej jako na instancji odwoławczej.
4. Zarzut czwarty dotyczy tego, że decyzja jest obciążona naruszeniem prawa, ponieważ komisja odwoławcza pozwanej dokonała błędnej wykładni i zastosowania art. 3 rozporządzenia⁽¹⁾, jak również postanowień i zasad prawa Unii dotyczących języków, w jakich pozwana jest zobowiązana wydawać swoje decyzje, w szczególności art. 342 TFUE, art. 3 ust. 3 TUE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 44 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ACER⁽²⁾, zasady pewności prawa i prawa do obrony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. 2019, L 158, s. 54).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. 2015, L 197, s. 24).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958, P 17, s. 385), ostatnio zmienione przez rozporządzenie Rady 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. 2013 L 158, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. 2019, L 158, s. 22).

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2021 r. – Schenk Italia / EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)

(Sprawa T-474/21)

(2021/C 382/46)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Schenk Italia SpA (Ora, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci D. Caneva i M. Lucchini)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (San Pietro in Cariano, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy AMICONE – unijny znak towarowy nr 11 005 725

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie R 2885/2019-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;